

på området bliver stimuleret på bekostning af den legale virksomhed. Dette er særdeles betænkeligt, fordi volds- og pornofilm floerer i betydeligt omfang på det illegale marked. Lovforslagets skadelige virkninger på f. eks. undervisnings- og handicapområdet er endvidere iøjnefaldende. Endelig har drøftelserne tydeliggjort, at den fornødne statistik ikke foreligger, hvorfor der er et yderst tvivlsomt belæg for de i lovforslagets bemærkninger anførte virkninger og konsekvenser.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Med flertalspartierne manglende lyst og vilje til at tage fat på at begrænse de alt for store offentlige udgifter er det aldeles nytteløst at indføre nye afgiftsområder. Omvendt er skaden herved betydelig, på det heromhandlede område blandt andet ved at hæmme udviklingen af en ny teknik, som vil være til glæde og fornøjelse for brede befolkningskredse.

Unge brancher bør have frie opvækstvilkår. Hvis staten griber ind med snærende afgifter og restriktioner, får spæde skud ikke lejlighed til at dokumentere, hvilken samfundsnytte de kan gøre – højst sandsynligt på områder, som forstokkede gammeltænkere slet ikke har fantasi til at forestille sig.

Derfor kommer, at det foreliggende lovforslag åbner ladeporte for såkaldte piratvirksomheders mægtige skatteunddragelser. Teknisk set er det sjusket hastværksarbejde. Dette viser sig bl. a. ved, at lovforslaget er koblet på salgsloven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, mens de faktiske forhold i branchen er helt anderledes, som ministeren på et sent tidspunkt under udvalgsbehandlingen har måttet indrømme gennem følgende svar til udvalget (bilag 25):

»Talmæssige oplysninger haves ikke. Man er bekendt med, at distribution af indspillede videobånd ganske overvejende sker ved udlejning.«

Kulturministeren og statsministeren m. fl. står rede til at øge skatteyderbetalte tilskud til filmområdet til »kompensation« af, hvad skatteministeren opkræver. Resultatet bliver nye gølge administrationsudgifter, som samfundet simpelt hen ikke burde indlade sig på og slet ikke med den hastigt voksende statsbankerottrussel.

Derfor er der ingen tvivl om, at det rigtige er at indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anser det for at være en fundamental misforståelse at gennemføre afgiftsforhøjelser på nuværende tidspunkt. Det kan kun bidrage til en forhøjelse af den rekordstore arbejdsløshed uden at hjælpe noget i øvrigt. Det, der er behov for, er det stik modsatte, nemlig en indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Dertil kommer, at fagbevægelsen med rette må anse afgiftsforhøjelserne for et løftebrud på baggrund af den viste store tilbageholdenhed under overenskomstforhandlingerne i foråret netop for at undgå nye skatte- og afgiftsforhøjelser.

Mindretallet vil ikke afvise, at der kan være en rimelighed i at indføre en afgift på videobånd. Men dels er det ikke afgiftsstramninger, man har brug for i den nuværende situation, og dels er denne nye afgift usædvanlig slet forberedt. Udvalget har fået mange henvendelser fra branchen, der synes at dokumentere, at afgiften i den nuværende udformning har en række uheldige virkninger, som kunne have været undgået ved en anden udformning.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller det foreliggende lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil i denne forbindelse gerne give udtryk for, at den foreliggende lovbuket og det foreliggende lovforslag ikke løser landets statsfinansielle problemer. Mindretallet vil videre gerne give udtryk for, at det ikke forekommer særlig hensigtsmæssigt i den foreliggende konjunktursituation at foretage nogen stramning af beskattningen, og vil endvidere pege på det ønskelige i, at der i stedet for burde gennemføres socialt ansvarlige besparelser. Videre vil mindretallet gerne pege på, at det i den nuværende situation er helt afgørende, at Danmark opnår en forbedring af sin konkurrencemæssige stilling over for udlandet, hvorfor Danmarks retsforbund må anbefale en ændring af regeringens valutapolitik derhen, at Danmark melder sig ud af EMSen og går